

บทที่ 3 กริยาสันทางปัญญา แลหนทางอันไม่ใช่อริราชในกัณฑ์พระนิพนธ์
 ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	13
บทนำ	16
บทที่ 1 เหตุใด “แบรนด์” จึงกลายเป็นคำที่หมายถึงความรุ่งโรจน์	23
แบรนด์เป็นหัวใจและจิตวิญญาณของธุรกิจ แบรนด์อยู่ธุรกิจอยู่ แบรนด์เข้มแข็ง	
ธุรกิจก็เข้มแข็ง แบรนด์ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ธงรบของธุรกิจ แต่ยังเป็นหน้าตาของประเทศ	
อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ นายยาซูฮิโร นากาโซเนะ อดีตนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นจึงเคยกล่าวด้วยความภาคภูมิใจว่า “โซนี่เป็นใบหน้าซีกซ้าย พานาโซนิคเป็นใบหน้าซีกขวาของการติดต่อสื่อสารในโลกสากล” จีนเองก็มีคำกล่าวว่า “ต้องมีชนชาติจึงจะเป็นโลกได้” เห็นได้ว่าแบรนด์ของชนชาติไม่ใช่แค่เพียงสัญลักษณ์ความรุ่งเรืองของเศรษฐกิจของประเทศชาติ แต่ยังเป็นตัวแทนภาพลักษณ์ทางสากลของศักดิ์ศรีและความเชื่อมั่นของชนชาติขอเพียงประเทศมีแบรนด์ประจำชาติที่เปิดสู่โลก ก็จะเป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศและทรงอิทธิพลในระดับสากล แค่ว่ามันก็จะเหมือนโลกได้	
1. “เมดอินไชน่า” อันแสนเศร้า	23
2. รักแบรนด์เข้าแล้ว	32
3. แบรนด์จีนต้องการ “ดาบอิงฟ้า” สักเล่ม	35
4. อยากสร้างแบรนด์ แต่ไม่เข้าใจแบรนด์	42
5. ยุควิกฤต ใช้ผ้าอนามัยเช็ดปาก ใช้น้ำยาล้างห้องน้ำน้ำประปา	49

6. กระดานปูพื้นมีข้าวออฮาว จะไปตบหน้าใครดี	52
7. ผลิตภัณฑ์ภูมิภาค : คราบน้ำตาเบื้องหลังความรุ่งโรจน์	62
8. วิฤตต์แบนด์จีนท่ามกลางสายตาทิวกระหนาบของเสื้อสีทึบกระทั้ง	70

บทที่ 2 ความซื่อตรง บัญชีที่ปิดไม่ลงของสังคมจีน 79

ความซื่อตรงถือเป็นมรดกทางคำสอนของบรรพบุรุษจีนที่สืบทอดต่อกันมาช้านาน มาในวันนี้ ลูกหลานชาวจีนยังคงยึดถือกับคำคำนี้อย่างเต็มภาคภูมิได้อีกหรือไม่ ปัจจุบัน สำนักเรื่องความซื่อตรงของชาวจีนในสายตาคนทั่วไปกำลังถูกทดสอบอย่างหนัก เหตุ เพราะเรื่องราวเกี่ยวกับการทำลายความซื่อตรงอย่างเช่นพฤติกรรมการผลิตของปลอม จำหน่ายของปลอม ต้มตุ๋น หลอกหลวงผู้บริโภค ฯลฯ มักปรากฏให้เห็นในสังคมจีนอยู่ เนื่องๆ และด้วยการขาดความซื่อตรงซึ่งกันและกันนี้เอง ที่ส่งผลกระทบต่อ การบริโภคของคนในชาติและการลงทุนของภาคธุรกิจต่างๆ ภาพสะท้อนที่เห็นเด่นชัด ที่สุดคือ การต้องดำรงชีวิตอยู่อย่างระมัดระวังกับเรื่องรอบตัว เป็นต้นว่าเวลาซื้อของก็ มักจะถูกเตือนอยู่เสมอว่าเงินที่ได้รับทอนมานั้นเป็นเงินปลอมหรือไม่ ไหนจะต้องเป็น กังวลกับการซื้อของเลียนแบบด้วยคุณภาพ หรือความคลาดเคลื่อนของปริมาณสินค้า ที่ได้รับ ดังนั้น "รอบคอบไว้ก่อน" จึงกลายเป็นกฎเกณฑ์ที่ฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกของ ผู้คนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในฐานะที่เป็นพลเมืองของชาติที่ได้ชื่อว่าเป็นคนสำคัญใน เรื่องธรรมาจริยา การเพิกเฉยเรื่องความซื่อตรงข้างเป็นเรื่องที่น่าปวดใจ ที่จริงแล้ว ไม่ได้ เป็นเพราะชาวจีนขาดความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักการดังกล่าว เพียงแต่ขาด สภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความซื่อตรง ขาดการสร้างเชื่อมั่นและพลังในการสรรค์ สร้างและธำรงไว้ซึ่งหลักการเช่นนั้นเอง

1. "ความซื่อตรงของชาวจีน" หายไปไหน	79
2. การไม่ตกแต่งบัญชีข้างเป็นเรื่องยาก	87
3. สมุดบัญชี 1 ชุดกับผลสรุป 3 แบบ จะเชื่อใครกัน?	90
4. ความหลักแหลมที่สร้างความอดสูให้แก่คนในชาติ	98
5. ผลประโยชน์คุกคามความซื่อตรงได้อย่างไร	105
6. แหวกฟองสบู่เพื่อปฏิบัติให้เกิดการ "พูดความจริง"	111
7. ของปลอม "ตลาดการค้าแบบเสรี" ที่ยังคงพองเฟดต่อไป	117
8. ความทรงจำที่แสนเจ็บปวดและบาดลึกในปี 2005	132

ทรัพย์สินทางปัญญาได้กลายเป็นอาวุธของธุรกิจต่างชาติที่ใช้กำราบธุรกิจของจีน โดยพวกเขาได้ยื่นจดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก แย่งชิงแบรนด์สินค้าที่มีชื่อเสียง และซื้อขาดมาตรฐานการผลิต ปัจจุบัน เพียงแค่อุตสาหกรรมทีวีดี จีนต้องชดเชยเงินให้แก่พันธมิตร 6C กว่า 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะเดียวกัน ในสายตาของธุรกิจจีนมองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเสมือนน้ำป่าไหลเชี่ยวกรากฆ่าผู้คนได้อย่างฉับพลัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้รับผลกระทบรุนแรง ประเทศจีนมีสำนวนหนึ่งกล่าวว่า “ใช้เงินซื้อบทเรียน” ธุรกิจจีนเองได้ใช้เงินกับทรัพย์สินทางปัญญามากเกินไป ทว่ากลับไม่ได้บทเรียนมากเท่าที่ควร แม้ว่าธุรกิจจีนจำนวนมากเริ่มมีจิตสำนึกเห็นความสำคัญของทรัพย์สินทางปัญญาแล้วก็ตาม แต่กลับไม่รู้ว่าจะใช้ในการปกป้องตนเองอย่างไร อีกทั้งไม่รู้ว่าจะต้องกรกับการโจมตีทรัพย์สินทางปัญญาของธุรกิจต่างชาติได้อย่างไร ทำได้แต่เพียงยอมจำนน “จ่ายค่าเทอม” อย่างเจ็บปวดใจ และไม่สามารถซึมซับบทเรียนราคาแพงนี้ได้ นี่เป็นสิ่งที่ชาวจีนยังคงต้องจ่ายเงิน “ค่าบทเรียนทางลิขสิทธิ์” กันใหญ่กันต่อไป

1. ทรัพย์สินทางปัญญา ธุรกิจข้ามชาติใช้พรางดัดประตูปานใหญ่ของจีน	143
2. ละเมิดลิขสิทธิ์โลกซอฟต์แวร์เป็นคำหลอกลวงอย่างแท้จริง	148
3. การจัดซื้อของรัฐบาล มือซ้ายใช้ไม่ใครซอฟต์แวร์ มือขวาใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตภายในประเทศ	152
4. การดาวน์โหลดบนโลกอินเทอร์เน็ต ของฟรี คือ “อาหารมือใหญ่”	155
5. เครื่องหมายการค้า 4 นวนิยายอมตะ เหลือเพียงโคกนาฏกรรมของ “ความรักในหอแดง”	158
6. กลเกม “กวาดล้างของปลอม” และ “แก่งัดทำ”	161
7. การใช้ของปลอมโดนลงโทษ : ความอับอายของนักท่องเที่ยวจีน	168
8. ธุรกิจจีนเผชิญการล้อมปราบทรัพย์สินทางปัญญา	177
9. การประจักษ์ชัดของมหันตภัยร้าย คดีสิทธิบัตรที่จารึกไว้ในใจอย่างไม่มีวันลืม	180
10. ความวุ่นวาย “สิทธิบัตรขยะ” ล้นเอื่อนำภัยมา	188
11. อุตสาหกรรมรถยนต์ การผูกมัดของทรัพย์สินทางปัญญา	191

เวลานี้ภาษาจีนได้กลายเป็นภาษาหนึ่งที่อ่อนด้อยลงเป็นภาษาชั้นสองอย่างเห็นได้ชัดแล้ว พูดอย่างไม่น่าฟังก็คือ ถึงขั้นเป็นภาษาของพวกทาส ต่างชาติหนึ่งคนจะเลื่อนตำแหน่งงาน ขึ้นชั้นมัธยม เข้ามหาวิทยาลัย สอบเข้าศึกษาต่อปริญญาโท ปริญญาเอก จำเป็นต้องสอบภาษาจีนของพวกเราไหม? บนแผ่นดินอันกว้างใหญ่และน่าสมัด้วยโฆษณาคำโตที่ว่า "เชื่อมโยงกับนานาชาติ" พวกเราชาวจีนกลุ่มนี้พอต้องเจอกับปัญหาหนักหน่วงที่เกี่ยวพันลึกซึ้งกับการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมแห่งชาติทั้งหลายทั้งปวงแล้ว กลับไม่ได้ตระหนักถึงอันตราย จนถึงขั้นเฉยชากันไปเลยทีเดียว แต่ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้คือพวกเราจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิชาการจากตะวันตก เชี่ยวชาญภาษาของพวกเขาและเข้าใจความหมายที่แท้จริงในวัฒนธรรมของพวกเขา แต่นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่แล้วที่กลุ่มปัญญาชนผู้ซึ่งได้รับการศึกษาตามแบบแผนเก่าจำนวนหนึ่งได้หลีกหนีออกนอกประเทศ ในรอบ 100 ปีที่มีการหันเหทิศทางการศึกษาไปยังตะวันตก พวกเราก็ได้เคารพภาษาวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของตะวันตกกันอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว พูดอย่างเป็นรูปธรรมก็คือ ภาษาอังกฤษ ผู้สมัครสอบเข้าศึกษาในสาขาวิชาวรรณกรรมจีนยุคใหม่หรือกระทั่งวรรณกรรมจีนโบราณ หากว่าวิชาภาษาอังกฤษสอบได้คะแนนไม่ถึง "มาตรฐานระดับประเทศ" ที่กำหนดไว้ แม้วิชาเอกนั้นจะสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมเพียงใด ก็อาจไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าเรียน ตรงกันข้าม หากวิชาเอกที่สอบได้คะแนนระดับปานกลางแต่คะแนนภาษาอังกฤษกลับทำได้ยอดเยี่ยมโดดเด่น ผู้สมัครสอบรายนั้นมักจะกลายเป็นที่จับตาในกลุ่มผู้ได้รับการคัดเลือกเสมอ กฎเกณฑ์ลักษณะนี้จึงทำให้คนเกิดภาพลวงตาอยู่อย่างหนึ่งคือ รวบรวมว่าการศึกษาวิจัยความรู้ด้านวรรณกรรมจีน ประวัติศาสตร์หรือปรัชญาจีนเหล่านี้ล้วนต้องอาศัยความรู้จากตะวันตก ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้เรียนควรมีทักษะเชี่ยวชาญ พวกเราอาจคิดว่าหากว่าวันไหนการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้ของท้องถิ่นจีน เช่น วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ปรัชญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมโบราณ ประวัติศาสตร์และปรัชญาโบราณจำพวกนี้ต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นภาษาต่างประเทศขึ้นมาจริงๆ นั่นคงเป็นการเสียดายต่อวัฒนธรรมจีนและชาวจีนอย่างรุนแรงเป็นแน่

1. วัฒนธรรม 5,000 ปี ผิดหวังยังไม่มีแล้วจะให้ชนชั้นตรงไหน 198
2. วัฒนธรรมสื่อสารมวลชน เลือกจะหลอมรวมเข้ากับคนอื่นหรือเลือกที่จะยิ่งใหญ่ 206

3. เมื่อไหร่จะถึงจุดจบของความเหลาะแหละในศิลปวรรณกรรม	216
4. ภาษาจีนวางขายอยู่บนชั้นสินค้าในซูเปอร์มาร์เก็ตของประเทศตะวันตก	227
5. สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือ วัฒนธรรมที่ไร้ซึ่งวัฒนธรรม	235
6. ผันแบบไร้ราก จะพูดเรื่องวัฒนธรรมจีนได้อย่างไร	241
7. "รื้อวัฒนธรรม" ทำลาย "วัฒนธรรมโบราณ" ของเมืองโบราณ	248
8. เทศกาลสวนอู่ แรงงานแห่งความอับอายของวัฒนธรรมจีน	256
9. ความโลภไหลบ่า ศรัทธาแก่งไกา	260

บทที่ 5 การศึกษาจีน “สารพัดโรครุมเร้า ทางออกอยู่ไหน” 267

แรงกดดันอันเกิดจากการแย่งงานของนักศึกษาจบใหม่และปัญหาการสอบแข่งขันที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของระบบการศึกษาของจีน แต่ปัญหาลังคมในประเทศ อาทิ ความแตกต่างระหว่างเมืองและชนบท การแบ่งแยกชนชาติในภูมิภาค ความแตกแยกระหว่างคนรวยและยากจน เหล่านี้ก็เป็นค้อยๆ ถ้าโถมเข้าสู่ภาคการศึกษาจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในระบบการศึกษาจีนไปแล้ว ปัจจุบันมีสถาบันระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในบางท้องที่พยายามสร้างชื่อเสียงของตนด้วยการให้ความสำคัญกับการเข้าสอบในระดับปริญญาโท วิชาเรียนทั้งหมดยังจัดขึ้นตามโปรแกรมสอบ นอกจากนี้ ยังดึงดูดนักเรียนด้วยการเสนอให้ทุนการศึกษาจำนวนเงินมากน้อยตามลำดับชื่อเสียงมหาวิทยาลัยที่สอบเข้าได้ อาจกล่าวได้ว่า หนทางการสอบเข้ามหาวิทยาลัยยิ่งนานวันก็ยิ่งชัดเจนขึ้น นักเรียนที่สามารถสอบเข้าปริญญาโทได้คะแนนสูงมักเป็นเด็กมาจากเขตที่จัดสอบ บางคนไม่มีความสนใจเพียงพอต่อสาขาวิชาที่ตนสอบได้ ทางที่จะสนับสนุนพวกเขาได้ มีเพียงการมอบปริญญาบัตรหนึ่งใบหลังจบการศึกษา พวกเขาหวังเพียงว่า ด้วยปริญญาบัตรแผ่นนั้นจะเปิดทางไปสู่ชีวิตที่ดีกว่าในเมืองใหญ่แทนที่จะกลับไปหางานทำยังบ้านเกิดที่แสนล้าหลัง การเรียนปริญญาโทจึงเป็นทางออกเดียวที่จะพลิกชีวิตของพวกเขา เพราะสำหรับเด็กต่างถิ่นในเมืองใหญ่ที่ไร้ทั้งเงินและอำนาจแล้ว ลำพังการศึกษาระดับปริญญาตรียังไม่พอที่จะช่วยให้พวกเขาแย่งชิงส่วนแบ่งผลประโยชน์ในเมืองได้ พวกเขาตระหนักดีว่าการเผชิญหน้ากับคู่ต่อสู้ที่เหนือกว่าอย่างนักเรียนที่เกิดและเติบโตในเมืองจำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่โดดเด่นกว่านั้น และนี่เองการเป็นมหาบัณฑิตจึงกลายมาเป็นเครื่องพิสูจน์อันทรงพลังของเด็กต่างจังหวัดในปัจจุบันอย่างแท้จริง